

har givet en hjælpende Haandsrækning, er Des Moines, Davenport og Moline, Rutland og Humboldt, som udgør et selvstændigt Kald blev ved sidste Aarsmøde lovet en aarlig Støtte fra Kredsen indtil de kan klare sig selv.

Coon Rapids og Scranton, som er lagt sammen til et Missionskald, er fra Juli Maaned dette Aar fjøjet til vor Kredsmission. Cand. A. N. Skanderup har modtaget Kald fra Kredsen og har begyndt Arbejdet paa disse Egne. Efter sin Ordination venter han at fortsætte Gerningen som Kredsens Missionspræst.

Bibelskole:
Bibelskolen er en ny Gerning indenfor vor Kreds. Gamle Tanker er ved dens Begyndelse virkeliggjort. Under Pastor Virkeliggjort. Under Pastor Ankers og Pastor Matthiesens Ledelse afholdtes i Løbet af Sommeren en saadan Skole. Vi skylder disse to Brødre Tak, fordi de tog denne Virksomhed op. Men en saadan Plante ikke kunde trives i vor Kreds, hvis vi freder om den? Guds Folk trænger i vor travle Tid til Hvilestuer paa de grønne Græsgange.

Gud velsigne fremdeles vor Kreds og vor Kirke.
I broderlig Ærbødhed
A. M. Nielsen.

Pastor N. Th. Jersild indledede Emnet: „Hvordan skal vi bedst hjælpe vore Børn og unge til, at de kan vokse op hos Herren.“ Indlederen betonedede to nødvendige Forudsætninger før, at der i det hele taget kan være Tale om at løse denne Opgave. Først, at Børnene maa være overgivet til Herren og være hans; thi er de ikke hos ham, i Samfund med ham, kan de ikke vokse op hos ham. Dernæst gælder det om at bibringe Børnene Forstaaelse af denne velsignede Kendsgerning og derudfra lære dem alt, hvad Jesus har befalet, og saaledes vække Lysten til at blive hos ham.

Om Aftenen holdt Pastor Kr. Anker et bibelsk Foredrag over Emnet: „Stilhed i Arbejdet for Herrens Ansigt.“ Taleren pegte paa Faren i den altfor store Travlhed, som er vor Tids Særkende. Det var dog ikke den ydre Travlhed, der var mest farlig, thi den kom vi vel over; men den indre Uro, som gør, at man aldrig kan blive stille, er det farlige; thi uden Stilhed for Herren og for sig selv, bliver det ikke til noget med Arbejdet. Taleren gav Eksempler herpaa udfra den Hellige Skrift og viste, at først i Stilhed begyndte det Arbejde der duede.

Om Lørdagen indledede Pastor J. H. Vammen Emnet: „Vort Andre Missionsarbejde, og vi havde en livlig og god Drøftelse af dette vigtige Emne.“

Fra Forretningsmøderne kan meddeles:
Kredsmødet anbefaler, at der tages tilbørligt Hensyn til Helliggørelsesmøder ved Drøftelse af Helliggørelsesemner ved vore Missionsmøder.

Kredsen, i Betragtning af, at Pastor A. L. J. Söholm fratræder sin Gerning som Præst, udtaler sin hjertelige Tak til Pa-

stor Söholm for hans mangeaarige og torfaste Arbejde i Iowa Kreds og ønsker ham Herrens Velsignelse for Fremtiden.

Endvidere blev det foreslaaet og vedtaget, at Kredsen yder samme Understøttelse i det kommende Aar, som i det svundne, til Virksomhederne: Des Moines og Jewell, Davenport og Moline, Rutland og Humboldt samt at Kredsstyrelsen i Forbindelse med Menighederne Des Moines og Jewell sørger for deres Betjening efter Pastor Söholms Fratrædelse og ser til, at Præstestolen bliver forhøjet til mindst \$1200.00 om Aaret.

For Atlantics Vedkommende blev det besluttet, at Kredsen giver Menigheden den nødvendige Understøttelse, saa den kan kade bosiddende Præst, og at Kredsstyrelsen sørger for, at Atlantic faar Præstebetjening i Vakantiden.

Venner, lad os ihukomme Herrens Ord til sine Disciple: „Høsten er stor, men Arbejderne ere faa, beder derfor Høstens Herre om, at han vil sende Arbejdere ud til sin Høst“, og lad os saa gøre derefter.

Søndagen begyndte med Højmesse gudstjeneste. Stedets Præst, Pastor W. C. Nielsen, holdt Skriftetale udfra Salmeverset:

I Jesu Blod og Saar
Jeg fuld Forløsning faar;
Al den Del, jeg har forset,
Er som aldrig sket,
Naar jeg blot til Jesus ser.

og Pastor A. P. Hansen, Council Bluffs, holdt Højmesseprædiken udfra Dagens Tekst, Luk. 16, 38 til Enden. Der blev pegt paa det meget, som vi taber, medens vi jager efter at vinde. Der tabes saa mange gyldne Anledninger, Helbred og mange andre Ting, der tabes temmeligt og aandeligt. Det gælder frem for alt om, at vi ikke taber den gode Del. Naar et Menneske har tabt den sidste Anledning til at faa den gode Del, da er det tabt — fortabt. Vi maa derfor lægge Vægt paa at vinde og bevare den gode Del, som ikke skal tages fra os — Sjæls evige Frelse. Den faaes ved Korsets Fod hos Jesus og den bevares ved, at vi ved Ordet og Helligaanden lader os føre ind paa Helliggørelsens Vej, saa der af vort Liv kommer til at flyde levende Vandstrømme. Ja, maatte vi faa lært at sidde ved Jesu Fødder og vokse af hans Tale, saa skal den gode Del ikke tages fra os.

Om Eftermiddagen talte Pastor F. K. M. Hansen, Audubon, paa Engelsk og Pastor A. M. Nielsen paa Dansk.

Om Aftenen prædikede Pastor N. C. Carlsen, hvorefter Ordet var frit. Der var mange, som benyttede Anledningen til at aflægge et Vidnesbyrd. Maa Gud velsigne den Sæd, der blev sæet, og give Vækst til evigt Liv, Sjæle til Frelse, hans Navn til Ære.

H. L. Jensen, Sek.

PAA REJSE.

Jeg tog hjemmefra Søndag Eftermiddag den 10. Okt. Rejsen gik over Union Pacific Banen til Blair, Nebr. Det var bestemt, at jeg skulde tale i Kirken der Tirsdag Aften den 12. Okt. og paa Skolen Onsdag Aften den 13. Okt. Disse Møder blev holdt som bestemt. Det var af stor Interesse for mig at besøge vor Forenede danske ev. lutherske Kirkes Skole endnu en Gang. Jeg havde ikke besøgt Skolen mere end een Gang, siden jeg blev færdig der for otte Aar siden. Skolens Sal var helt fuld af lyttende unge Mennesker. Det var en Fornøjelse at se saa mange. Det tegner godt for Fremtiden. Jeg hilste paa Miss Elisabeth Jakobsen og Carl Nielsen, begge her fra Salt Lake City. — Man kunde mærke paa Studenterne, at de glædede sig til den nye Skole. Og det er heller ikke saa underligt. Det trænges sikkert haardt. En ny udvidet Skole er en Sag, der er vel værd vor Interesse, Forbøn og

Kærlighed. Der burde være Glæde hos alle den Dag, vi har en moderne Skole at tilbyde vore unge.

Kansas City, Kans. Fra Blair gik Rejsen til Kansas City, hvor Nebraska Kreds af Den forenede danske Kirke i Amerika, skulde holde Aarsmøde. Mødedagene var 14—17 Okt. Hvor var det rige og skønne Dage. Ja, hvor er det godt for Brødre at bo sammen. Hvor har de dog en smuk Kirke i Kansas City, og hvor tog Menigheden der dog vel imod Kredsmødegæsterne. Det er anden Gang, Menigheden i Kansas City har taget imod Kredsmøde, og Virksomheden i Kansas City er dog forholdsvis ny.

Oaks, Oklahoma. Fra Kansas City gik Turen til Oaks, Okla. Jeg havde i længere Tid haft Indbydelse til at komme derned og holde Møder for dem der. Jeg havde jo næsten ikke Tid til at være hjemmefra saa længe, og dog syntes jeg, jeg ikke kunde sige nej. (Jeg havde været dernede for fem Aar siden og havde været rigtig glad ved Besøget). Jeg rejste saa fra Kansas City Søndag Aften den 17. Okt. i Selskab med Mrs. N. L. Nielsen, Miss Nanna Nielsen og Mr. og Mrs. Ove Andersen og ankom til Siloam Springs Mandag Formiddag. Der var saa et Par Automobileer rede til at tage imod os der. Det er en Distance af 25 Mil fra Siloam Springs, Arkansas, til Oaks, Oklahoma. Men det var ikke saa slemt at køre de 25 Mil i Automobil, som det var for fem Aar siden, da vi maatte køre med Hest og Vogn. Men man kan just ikke sige, at Vejen er god til Oaks. Den fører over Stok og Sten og Bjerg og Dal. Men vi kom der og tilbragte nogle skønne Dage der. Vi havde Møde i Kirken hver Aften. Og der var mange, som kom. Der kom flere og flere for hver Aften, indtil Kirken var fuld. Søndagen sørgede det, men dog var der godt Besøg. Der var mange unge til Møderne, og hvor var det godt at se Børnene. Jeg talte over 50 Børn til Møderne om Aftenen. Vor Mission i Oaks, Okla., er Den forenede Kirkes Indianermission. Og den bestaar af følgende Afdelinger: Kirken, Skolen, Præstehjemmet og Kostskolen. I Kirken samles Menigheden, som bestaar af fuldblods Indianere, blandede og hvide, til Gudstjeneste hver Søndag og ved andre Lejligheder. Der forkyndes Guds Ord, der døbes Børn og voksne ikke-døbte. Der konfirmeres Ungdommen, og i det hele taget gøres der et Arbejde til Sjæls Frelse og Herrens Ære. I Skolen har man ca. 70 Børn. Det faldt i min Lod at tale til Skolen et Par Gange, og det var skønt at se, hvorledes Børnene viste Interesse for aandelige Ting. Skolen er rigtig en Plan-skole for Menigheden. Det viste sig ogsaa derved, at Børnene samledes i Kirken hver Aften til Møde sammen med de ældere. Nanna Nielsen, Christine Lund, Gertrud Jensen og Anna Jensen underviser Børnene og hjælper til med Missionen paa anden Maade, hvor der gives en Lejlighed. De udfører et godt Arbejde. — Man har ikke noget særligt Kosthus for tilrejsende Børn i Aar af den Grund, at man ikke har kunnet faa de nødvendige Kræfter. Derfor har Mrs. Nielsen maattet tage sig af saadanne Børn ogsaa. De har i Aar 5 Børn i deres Hjem. De kunde faa mange flere, men har ikke Plads til dem.

Pastor N. L. Nielsen og Hustru har nu arbejdet trofast i Missionen i 27 Aar. Det er en lang Arbejdsdag paa eet Sted. Herren har velsignet deres Gerning, men de trænger til flere Kræfter dernede. De kommer ogsaa nok med Tiden, dersom vi som Samfund vil bede Herren om Arbejdere i Høsten ogsaa paa dette Sted.

Sender hermed en kærlig Hilsen til Vennerne dernede; jeg bevarer dejlige Minder fra disse Møder.

Kansas City. Fra Oaks gik Rejsen tilbage til Kansas City, hvor det var bestemt, at jeg skulde holde Møde Tirsdag Aften den 26. Okt. Jeg kom til Byen tidlig paa Formiddagen. Pastor Wilhelmson var paa Stationen efter mig. Jeg tilbragte en hyggelig Dag i hans Hjem. Om Aftenen havde vi saa Møde i Kirken. Der var temmelig mange til Stede. Efter Mødet samledes vi i Kirkens Krypt, hvor vi nød en Kop Kaffe og Kage. Vi tilbragte en hyggelig Aften sammen.

Andre Steder. Fra Kansas City gik Rejsen om ad Omaha, Frederiksborg og Minden, Nebr., paa hvilke Steder jeg ogsaa talte særlig i vor Utahmissions Interesse.

Salt Lake City. Saa er jeg hjemme i Salt Lake City, og her i Byen og andre Steder i Utah og Idaho har vi jo vor Utahmission. Og det var derfor, jeg kom til Kredsmødet, særlig fordi vi hører ogsaa til Nebraska Kreds. Utahmissionen er ganske vist Samfundets Mission, men som Kreds hører vi jo til Nebraska Kreds. Og det er vi ogsaa glade for. Vi vilde bare ønske, at den Dag maatte komme, da vi kunde sende Delegerede til Møderne, ja, at den Dag maatte komme, da vi selv kunde holde et Kredsmøde. . .

Det er, aandeligt talt, forfriskende at komme ud en Gang imellem. Men det er dog ogsaa skønt at komme hjem igen. Der kender vi jo Vanskelighederne bedst, men saa ser vi maaske ogsaa bedst, hvor vort Arbejde ligger, og saa vil Herren give os Frimodighed til at holde ud, og han vil give os Sejr.

Her i Salt Lake City er der mange af vore dyrebare Landsmænd, der skulde samles ind i Guds Rige. Vil I ude i Samfundet bede meget for os, at vi maa faa Naade til at bringe dem Naadens Budskab.

J. C. Carlsen.

STAKKELS ØSTRIG.

Den østrigske Nationalforsamlings Beslutning om at lade afholde en Folkeafstemning om Tilslutning til Tyskland har atter kraftigt henledt Verdens Opmærksomhed paa det Land, som vel haardere end noget andet er blevet ramt af den europæiske Nyordning, som grundlagdes ved Versailles- og St. Germaintraktaterne.

Det lille tysk-østrigske Omraade med sin Knæpebefolkning paa 6—7 Millioner, hvoraf alene 2 Millioner i Hovedstaden Wien, er i økonomisk Henseende fuldstændig ulevdygtigt. For at det lille Land skulde kunne ernære sin Befolkning, maatte denne nedbringes til mindre end Halvdelen af den nuværende, og da der i Øjeblikket næsten overalt er lukket tæt i for tyske og selvfølgelig ogsaa tysk-østrigske Udvandrere, kan denne Befolkningsreduktion kun ske ved, at den uhyre overskydende Masse sulter ihjel — en Proecs, som forøvrigt allerede længe har været i Gang, men i nogen-Maade hemmes i sit Forløb ved de store Hjælpeforanstaltninger, som jo imidlertid nødvendigvis maa være rent foreløbige. Halvdelen af Østrigs Befolkning kan ikke i al Fremtid opholde Livet ved Fattighjælp fra den øvrige Verden.

Den uhyre Menneskeophobning paa det lille tysk-østrigske Omraade er jo foregaaet under Betingelser, som nu er forsvundne. Da Wien var Hovedstad i det vældige habsburgske Dobbeltmonarki, udvikledes der en Industri, som umuligt kan bestaa, efter at nye Toldgrænser har rejst sig om den vældige By i det lille tilbageblevne Land — men hvor skal Wiens Industriebefolkning søge hen, og hvad skal den leve af nu? Dens eneste Red-

ning er at optages i et stort økonomisk Enhedsomraade, som kan gengive den svundne Basis for sin Eksistens. Men dette kan kun opnaas ved Tilslutning til Tyskland, thi til andre Sider møder Tysk-Østrig kun bitter Fjendskab.

Der er derfor næppe heller Tvivl om, at den paatænkte Folkeafstemning vil give et aldeles overvældende Flertal for Tilslutningen, som jo ogsaa har Begrundelse i de nationale Forhold. Og hvis Princippet om Folkens Selvbestemmelsesret skulde ske Fyldest, burde Østrigs Tilslutning til det tyske Statsforbund da ikke møde Modstand ude fra. Men en saadan Modstand er ikke blot til Stede, den er saa stærk, at den østrigske Folkeafstemning efter al Sandsynlighed kun vil blive en virkningsløs Demonstration.

Blandt de allierede Magter, som i St. Germain-Traktaten fik optaget den Bestemmelse, at Østrig skulde være en selvstændig Stat og ikke maatte slutte sig til Tyskland, er kun Italien afgjort gaaet bort fra dette Standpunkt. Næppe af Menneskekærlighed over for den tidligere Modstander, men af politisk Betragtning. Italien frygter en Genopstaen af Habsburg-Stormagten i Form af en Donau-Union; thi den økonomiske Nødvendighed vil selvfølgelig vise sig stærkere end de nationale Antipatier, naar Sulten banker paa Øst- og Sydøst. Dette ønsker Italien, som i den jugo-slaviske Stat allerede har faaet en stærkere og farligere Konkurrent end ventet, for enhver Pris at undgaa og er derfor stemt for at lade Østrig glide ind i Rammen af den store tyske Stat, som Italien desuden meget ønsker at komme i et venskabeligt Forhold til.

England, som kun i ringere Grad følger sig politisk interesseret i Sagen, er muligvis ikke tilbøjelig til at yde Østrigs Livs- og Dødsstøtte, men vil dog næppe sætte Venskabsforholdet til Frankrig paa Spil derved.

Og Frankrig, som i Øjeblikket saa afgjort spiller Første-violin i den europæiske Koncert, er Østrigs bestemte Modstander i dette Spørgsmaal og vil paa ingen Maade slippe en Tøddel af St. Germain-Pagten. Indlemmedes Østrig i Tyskland, vilde dette Land trods alt være gaaet ud af den store Krig med en vældig Land- og Befolkningsfølgelse, og dette vil Frankrig paa ingen Maade taale.

Spørger man, om Halvdelen af Østrigs Befolkning da virkelig skal ofres til en langsom Sultedød blot for at opretholde Omfanget af Tysklands Udmygelse, svares der fra fransk Side, at Tilstanden i Tyskland jo for Tiden er omtrent lige saa elendig som Østrigs, og at to Elendigheder ikke udligner hinanden ved at lægges sammen.

Dette Argument er selvfølgelig ganske ubeholdbart, eftersom Tyskland udgør et Omraade, der er økonomisk levedygtigt og derfor for eller siden maa komme ud over den nuværende økonomiske Krise, medens Østrig som selvstændig Stat er dømt til vedværende Stagnation — hvilket lævrigt indrømmes fra fransk Side.

Sagen er, at Østrigs Opretholdelse som selvstændig Stat er et væsentligt Led i Frankrigs energiske Balkaniseringspolitik over for de tyske Lande. Bestræbelserne for Oprettelsen af en „Rhinrepublik“ og Agitationen for Bayerns Udskillelse fra det tyske Rige er andre Momenter i den samme Politik, som Frankrig mener at maatte føre for sin militære Sikkerheds Skyld.

Hvad man end vil mene om Motivet til denne Politik, saa er den ikke blot en Fornægtelse af Nationalitets-Princippet, men gaar paa tværs af elementære økonomiske Love. Skulde den til Trods herfor lykkes — hvad ikke er sandsynligt — da vil dens Sejr kræve Millioners Død, hvilket Østrigs Skæbne er et frygteligt Bevis for.

„Sum.“ i „Kr. Dgbl.“

Halvanden Tre Seks Ti

Der er ikke længere Tvivl om, at Brugen af en Motor betaler sig for Landmanden. Motorkraft har forlængst vundet sig en Plads i Landbrugsvæsenet. Den har gjort sig uundværlig ved hurtigt og let at udføre de mange Smaaarbejder, som vi ikke behøver at nævne her. De kender dem kun alt for godt, da de udgør en stor Del af Deres daglige Arbejde.

Ikke heller behøver man længere at spørge, hvilken Motor vil gøres bedst Tjeneste.

Landmænd i Tusindvis kan forsikre Dem om, at det eneste Svar er „International Kerosene Engine“.

I Dag, mens De læser disse Linier, begynder allerede mange nye „Internationals“ at tjene de nye Ejere. Brugen af vore Motorer er økonomisk, fordi de drives ved Olje. Vort Firmas mangleaarige Anseelse garanterer for god Materiale i Motorerne og god Konstruktion.

De ovenanførte Tal viser Motorernes forskellige Størrelser. En af dem maa De kunne bruge. Besøg Forhandleren.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF AMERICA
CHICAGO U.S.A.

HONORBILT

De passer og de varer —

Mayer

HONORBILT ARBEIDSSKO

Spørg Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

LANDSØGERE! GIV AGT. Virkelige GODTKØB for hvem, der ønsker sig en lille opdyrket Farm til sit fremtidige Hjem. 80 Acres, gode Improvements: Pris \$65. 40 Acres, indhegnet og godt improved: \$110.00. 159 Acres godt improved og indhegnet; \$70.00. To af disse Farme ligger nær ved Thief River Falls, Minn. En nær ved Red Lake Falls, Minn. Jorden er af bedste Kvalitet, næsten det hele under Plov; beliggende i en smuk, godt bebygget Egn, Telefon, Rural Postroute, nær ved Skole. Udmærkede Veje. Dette Land vil fordoble sin Værdi i ganske kort Tid. De maa handle hurtigt. Disse Godtkøb varer ikke længe. Skriv til:

MORGAN & SCHULTHEIS, Grand Forks, North Dakota.